

Retoryka i argumentacja polityczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Retoryka i argumentacja polityczna
Kod przedmiotu	14.1-WH-PP-RAP-Ć 1-S14_pNadGen3A8KW
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Politologia. / Relacje międzynarodowe
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Piotr Łukomski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Wiedza: z zakresu retoryki jako nauki (zapoznanie studenta z teorią na temat perswazji jako przedmiotu badań, antycznymi korzeniami retoryki, retoryką w Polsce, współczesnymi koncepcjami retorycznymi), z teorii retorycznego procesu tworzenia mowy (wiedza o typach, etapach tworzenia i stylach mów), z teorii stylistycznego i logicznego ukształtowania komunikatu (wiedza o stylach, środkach stylistycznych, typach argumentacji), z zakresu mnemotechniki (zapoznanie się z teorią periodu retorycznego, sposobami zapamiętywania tekstu). Wiedza z dziedziny retoryki powiązana została z następującymi zagadnieniami regionalnymi: 1. atrakcje turystyczne województwa lubuskiego, imprezy kulturalne województwa lubuskiego, sport w regionie; 2. współpraca regionów przygranicznych, polityka unijna a polityka regionalna, powiązanie przedsiębiorczości z nauką, wielokulturowość regionu a tendencje unifikacyjne i globalizacja; 3. gospodarcze i społeczne przekształcenia regionu; 4. znaczenie wiedzy i umiejętności komunikacyjnych w planowaniu działalności politycznej i sterowaniu pracą w regionie

Umiejętności: argumentacyjne i krasomówcze z zakresu stosowania odpowiednich formuł adresatywnych, budowy (kompozycji) tekstu, z uwzględnieniem technik zapamiętania i wygłoszenia, doboru argumentów właściwych typom mów, stosowania środków stylistycznych właściwych gatunkowi mowy, celowego doboru środków pozajęzykowych (kodu prozodycznego, prosemicznego, kinezycznego), opanowania stresu towarzyszące go wystąpieniom publicznym. Doskonalenie umiejętności komunikacyjnych oparto o wypowiedzi z zakresu zagadnień regionalnych wskazanych wyżej

Kompetencje: językowa – rozpoznawanie i dobór odpowiednich środków językowych, komunikatywna – stosowanie w środków językowych w celu tworzenia skutecznego komunikatu, społeczna – porozumiewanie się jako sposób łagodzenia konfliktów, zwyciężania w dyskusji, przekonywania do własnych celów. Słuchacz ocenia własną kompetencję, określa stopień posiadanych umiejętności i wyznacza obszary wymagające dopracowania. Ustala sposoby nabycia wyższych kompetencji i poznaje źródła pomocne w tym zakresie. Łączy wiedzę o przedmiocie z praktycznym stosowaniem jej w komunikacji

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Wiedza z zakresu retoryki ściśle powiązana jest z zajęciami praktycznymi, a szczególnie z analizą monologowych zachowań komunikatywnych i tworzeniem własnych wypowiedzi. Rytm poszczególnych zajęć i dobór tematu mów uzależniony jest od potrzeb i możliwości słuchaczy. Poszczególne ćwiczenia komunikacyjne poprzedzają drobne wprowadki na materiale przygotowanym przez prowadzącego.

1. Zajęcia wprowadzające:

Retoryka jako nauka. Ideał moralny mówcy. Miejsce retoryki wśród innych nauk. Współczesna retoryka a pragmatyka tekstu, stylistyka i genologia. Część praktyczna: audycja telewizyjna. Ćwiczenie komunikacyjne: prezentacja, autoprezentacja.

2-3. Historia retoryki. Retoryka w antyku, retoryka w Polsce. Współczesne kompendia retoryczne. Etapy tworzenia mowy. Inwencja, dyspozycja, elokucja, pronuncjacja i memoria. Część praktyczna: ćwiczenie komunikacyjne - mowy pochwalne na tematy: (1) Przystanek Woodstock - lubuska stolica rocka. Mowa pochwalna lub Przystanek Woodstock - lubuska stolica zakłamania. Mowa naganna.

(2) Najlepszy klub sportowy (najlepszy trener) w województwie lubuskim - mowa pochwalna lub Sport w Lubuskiem - sukcesy jednostek, porażka systemu - mowa naganna.

4-7.

Rodzaje perswazji. Docere, delectare, movere. Perswazja a manipulacja. Ćwiczenie komunikacyjne - mowy doradcze na tematy:

- (1) Partnerstwo - Odra otwiera możliwości współpracy regionalnej! Poznaj je i wykorzystaj!,
- (2) Powstanie największej winnicy w Polsce (w Zaborze) to wielka szansa dla województwa lubuskiego. Mowa doradcza lub Zielonogórskie wina nie mogą dorównać innym winom europejskim. Tworzenie winnicy w Zaborze to tylko chwyt marketingowy. Mowa odradzająca.
- (3) Najpiękniejsza (atrakcja turystyczna) w województwie lubuskim! Poznaj, przeżyj, a zapamiętasz na całe życie! Mowa doradcza;
- (4) Powiązanie nauki z przedsiębiorczością szansą dla Lubuskiego, Polski i Europy! Mowa doradcza lub Powiązanie nauki z przemysłem zniszczy niezależność i obiektywizm badawczy. Mowa odradzająca.

8-11. Tria genera dicendi.Mowy pochwalne, doradcze, sądowe - porównanie. Ćwiczenie komunikacyjne - mowy sądowe na tematy:

- (1) Województwo lubuskie to najmniej, nietrwały i niekorzystny układ administracyjny dla mieszkańców ziem lubuskich. Mowa oskarżycielska lub Odrębność województwa lubuskiego gwarancją lepszego rozwoju tych ziem. Mowa obrończa;
- (2) Polityka integracyjna Unii Europejskiej niszczy wielokulturowość i tradycje polskich ziem. Mowa oskarżycielska lub Polityka integracyjna UE wspiera rozwój tożsamości regionalnej w Polsce. Mowa obrończa;
- (3) Jesteśmy zagrożeni powodzią, a władze lubuskie nic nie robią! Oskarżenie lub Inicjatywy w ramach państwowych i europejskich programów regionalnych zabezpieczają przed powodzią. Obrona;
- (4) Szpital wojewódzki w Gorzowie umarł. Mowa oskarżycielska lub Sukces przekształconych lubuskich szpitali w prywatne spółki. Mowa obrończa.

12 - 14. Retoryka a erystyka: sztuka przekonywania a sztuka prowadzenia sporu. Argumentacja. Logiczne i emocjonalne sposoby przekonania lub pokonania rozmówcy i słuchacza. Debata publiczna - analiza dokumentu (nagrania debat politycznych, protokoły sejmiku lubuskiego 2012 r.). Ćwiczenie komunikacyjne - debata na temat

- (1) Media lubuskie - posłuszne narzędzie władzy;
- (2) Optymistyczny język władzy i autokreacyjne działanie organów administracyjnych a rzeczywistość;
- (3) Wielokulturowość i wieloetniczność województwa lubuskiego jest mitem.

15. Sprawdzenie wiedzy i podsumowanie.

Metody kształcenia

Metody: wykład, heurystyka, dyskusja, praca w grupach, praca z tekstem, analiza przemówień, wygłaszanie przemówień, udział w debatach i polemikach, ćwiczenia w rozpoznawaniu i dobieraniu argumentów, ćwiczenia w rozpoznawaniu kompozycji komunikatu i modelowaniu celowej kompozycji wypowiedzi.

Środki: teksty źródłowe (papierowe i cyfrowe), nagrania dostępne on-line, audycje audio-video, fragmenty tekstów naukowych, prace twórcze studentów (analiza i korekta)

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma podstawową wiedzę o różnych rodzajach struktur i instytucji społecznych (politycznych, kulturowych, prawnych, ekonomicznych), w szczególności ich istotnych elementach i specyficznych mechanizmach porozumiewania się we wspólnocie	• KP1_W09	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • odpowiedź ustna • burza mózgów	• Ćwiczenia
Zna i rozumie zakres przedmiotowy polityki publicznej, w tym rolę władzy jako jej inicjatora, reprezentanta i realizatora rozwiązań problemów publicznych oraz gwaranta bezpieczeństwa publicznego, a szczególnie rolę środka komunikatywnego w upowszechnianiu wiedzy i utrwalaniu władzy	• KP1_W13	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
Zna znaczenia użytecznego charakteru celów sektorowych badań w obszarze nauk o polityce publicznej, sytuujących je wśród nauk stosowanych (w tym nauk o komunikacji publicznej)	• KP1_W19	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
Analizuje argumentacje władz publicznych i identyfikuje jej kluczowe tezy i założenia	• KP1_U02	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia, analiza tekstu (komunikatu)	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi odróżnić spór polityczny od realizacji interesów całych grup społecznych	• KP1_U05	• aktywność w trakcie zajęć • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia, analiza tekstu (komunikatu)	• Ćwiczenia
Posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk społecznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	• KP1_U07 • KP1_U15	• aktywność w trakcie zajęć • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia, analiza tekstu (komunikatu)	• Ćwiczenia
Rekonstruuje i konstruuje różnego rodzaju argumentację, odwołując się do funkcji sprawowanych przez aktorów instytucjonalnych: partii politycznych, zawodowych polityków, administracji, organizacji rządowych, samorządowych i pozarządowych, obywateli, grup nacisku, mediów, ekspertów	• KP1_U11 • KP1_U15	• aktywność w trakcie zajęć • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia, analiza tekstu (komunikatu)	• Ćwiczenia
Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań	• KP1_U15	• aktywność w trakcie zajęć • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia, analiza tekstu (komunikatu)	• Ćwiczenia
Potrafi przygotować krótką wypowiedź w języku polskim na temat wybranego problemu polityki publicznej i dokonać stosowanej prezentacji	• KP1_U15 • KP1_U16	• aktywność w trakcie zajęć • odpowiedź ustna • wygłoszenie przemówienia	• Ćwiczenia
Zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	• KP1_K01	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna • prace twórcze studentów (analiza i korekta przemówień)	• Ćwiczenia
Efektywnie potrafi współdziałać z członkami zespołu i pracować pod kierunkiem	• KP1_K03	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia
Jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów	• KP1_K10	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia
Przyjmuje różne role społeczne zgodnie ze zbiorowymi oczekiwaniami	• KP1_K07	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ocena przemówień 50% wartości oceny; kolokwium 25% wartości oceny; aktywność na zajęciach 25 % wartości oceny

Literatura podstawowa

1. J. Ziomek, *Retoryka opisowa*, Wrocław, Warszawa, Kraków 2000.
2. J.J. Lichański, *Co to jest retoryka?*, Kraków 1996.
3. A. Schopenhauer, *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*, przeł. B. i Ł. Konorscy, Warszawa 1993.
4. M. Korolko, *Sztuka retoryki: przewodnik encyklopedyczny*, Warszawa 1990.
5. S. Borawski, A. Furdal, *Wybór tekstów do historii języka polskiego*, Warszawa 1980.

Literatura uzupełniająca

1. M. Tokarz, *Argumentacja, perswazja, manipulacja - wykłady z teorii komunikacji*, Gdańsk 2006.

2. J. Borg, *Perswazja: sztuka wpływania na ludzi*, przeł. Radosław Madejski, Warszawa 2006.
3. M. Korolko, *Przekonuj i daj się przekonać : dialektyka, retoryka, erystyka z ćwiczeniami - skrypt*, Piotrków Trybunalski 2003.
4. Ch. Perelman, *Imperium retoryki: retoryka i argumentacja*; przeł. M. Chomicz, Warszawa 2002.
5. *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001.
6. K.F. Kumaniecki, *Cycon i jego współcześnie*, Warszawa 1989.

Uwagi

Brak

Zmodyfikowane przez dr hab. Łukasz Młyńczyk, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 13-09-2016 08:03)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ